

Oslo 4. februar 2011

Det vises til høringsnotatet om "Havvind – Forslag til utredningsområder".

Generelt

Havgul clean energy AS (HCE) er meget positive til at det nå tas et aktivt grep og et steg videre for å etablere vindkraft til havs. Som aktøren bak det første store offshore vindkraftverket som fikk konsesjon i Norge, Havsul I, ser vi nå med spenning at formalitetene rundt vindkraft på større dyp, og utenfor grunnlinjen, nå er i ferd med å komme på plass. HCE har imidlertid noen kommentarer til det fremlagte høringsnotatet.

Forholdet til lover, planer, verneområder

HCE er opptatt av at prosessen videre er forutsigbar og rask.

Det betyr etter HCEs mening to grunnleggende ting. Den viktigste har med prioriteringer å gjøre. Ettersom de strategiske konsekvensutredningene vil være ressurskrevende og det kanskje ikke er sannsynlig at alle områder vil bli startet samtidig, anser HCE det viktig å prioritere områder med bunnfast fundamenter. Bakgrunnen er som følger.

Offshore vindkraft vil alltid være dyrere enn vindkraft på land, og det er derfor viktig at det høstes gevinst av fordelene ved offshore vindkraft uten at kostnadene blir høyere enn nødvendig. Som beskrevet i innledningen er teknologien for havbasert vindkraftproduksjon fremdeles i en tidlig fase. Det går imidlertid et klart skille mellom typer teknologier. Man kan ikke beskrive bunnfast vindkraft som umoden teknologi. Det finnes flere offshore bunnfaste vindkraftverk som er i produksjon i dag, og mange flere er under utbygging. Dette er i klar motsetning til offshore vindkraftverk på flytende fundamenter.

Dette har også sammenheng med motivet for satsingen på havvind. HCE oppfatter at motivet for satsingen på havvind ikke utelukkende er industriutvikling for eksterne markeder, men også som del av nasjonal energipolitikk fremover mot 2020. I dette tidsperspektivet anser HCE det tvilsomt at flytende vindkraft vil nå en teknisk kvalitet og økonomi som gjør at det kan konkurrere med bunnfast vindkraft. I kombinasjon med det faktum at det internasjonale

markedet for flytende vindkraft kanskje er begrenset i og med dybder og bunnforhold, anser HCE det derfor som fornuftig at det først og fremst satses på bunnfast vindkraft. I parentes kan det bemerkes at til tross for at denne teknologien er moden, er det store teknologisk og økonomisk forbedringspotensial hvor norske bedrifter kan benytte seg av opparbeidet teknisk maritim kompetanse, og utvikle teknologi som vil gi store muligheter til å forsyne seg av internasjonale markedsandeler i årene og tiårene fremover.

Videre mener HCE det er viktig at utarbeidelsen av og arbeidet med de strategiske konsekvensutredningene inkluderer tidligere arbeid som har vært utført i områdene i den grad det er mulig og relevant.

Når det gjelder prosessen videre etter konsekvensutredningene (utvalg av aktører oa) mener HCE det er viktig at den utarbeides og utføres i dialog med bransjen, ikke minst de som står bak det som tidligere har vært definert som prosjekter i tidlig fase.

Kraftproduksjon, system, marked

HCE mener at et hovedargument for vindkraft i Norge, til lands så vel som til havs, er å frigjøre vannkraft for eksport som regulerkraft til et godt betalende marked i Europa. Dette markedet er nærmest ubegrenset - begrensningen ligger i hvor mye uregulert kraft det norske markedet tåler. Regulerkraft er kanskje en av de beste måtene Norge kan bidra til å nå de internasjonale målene for bekjempelse av klimaproblemet. I høringsnotatet refereres det til en SINTEF studie som vurderer to alternative tilknytningsmuligheter for et offshore vindkraftverk, for anledningen lokalisert i det sørlige Nordsjøen. Studien konkluderer indikativt med at en direkte tilknytning til en utenlandskabel (Norge - Tyskland) kan være å foretrekke, men at løsningen både har tekniske utfordringer samt et kommersielt tap som ligger i tapte muligheter til å importere kraft fra Tyskland på tidspunkter hvor kraftprisen er lavere i Tyskland enn i Norge. Uansett hvilken løsning som vil være å foretrekke illustrerer imidlertid eksempelet godt betydningen av at det bygges ut eksportkapasitet, av både praktiske og økonomiske grunner.

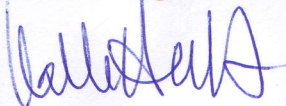
Det er også et annet argument som er viktig i denne sammenhengen, og det henger sammen med de økonomiske rammevilkår for havvind. Pr. i dag finnes det ikke noe regelverk som gjør energikilden økonomisk lønnsom. HCE har i sin høringsuttalelse for grønne sertifikater argumentert for hvordan havvind kan få x antall (eksempelvis 2) sertifikater for hver enhet kraft produsert.

Både Tyskland og UK har store ambisjoner på utbygging av offshore vind, men har valgt ulike støttesystemer for å sikre at ambisjonene også realiseres. Både feed-in tariff og grønne

sertifikater vil trolig fungere godt i det norske markedet, men det vil trolig være fordelaktig å utvide ordningen med sertifikater til også å gjelde offshore prosjekter, da med det økte støttenivået nevnt tidligere.

Imidlertid er en annen mulighet også til stede. Det er at et norsk prosjekt får støtte gjennom samarbeid med andre land. Det pekes i høringsnotatet på en av mulighetene for nettilknytning for to av arealene i Nordsjøen – Sørliche Nordsjøen I og II – kan være direkte til utlandet, for eksempel Tyskland, uten direkte tilknytning til Norge, og at prosjekter her kan motta tysk støtte. Det pekes videre på at en juridisk avklaring vil være nødvendig før en slik løsning blir aktuell. I og med behovet for å etablere kommersiell fundament for prosjektene til havs på dypt vann, anbefaler HCE at det tas initiativ til dette fra norsk side, kanskje som en forlengelse av det arbeidet som er gjort med EU i forbindelse med RES direktivet.

Med vennlig hilsen –

Kalle Hesstvedt

Informasjon og samfunnskontakt

Havgul Clean Energy AS